

(อม.๓๔)

คำพิพากษา

คดีหมายเลขดำที่ อม ๑๓/๒๕๖๘

คดีหมายเลขแดงที่ อม ๔๕/๒๕๖๘

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๑๑ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นายอดุลย์ มังคะโชติ ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้คำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่หลวง อำเภอดงหลวง จังหวัดพิจิตร เข้ารับตำแหน่ง
เมื่อวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและ
เอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ โดยจงใจยื่นบัญชีแสดง
รายการทรัพย์สินหรือหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริง
ที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน
ขอให้พ้นจากตำแหน่งและเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง กับลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบ

รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔ วรรคสอง (๑),
๑๖๗

ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยื่นคำคัดค้าน กับให้การรับสารภาพตามคำร้อง

พิเคราะห์คำร้อง เอกสารประกอบคำร้อง และคำให้การของผู้ถูกกล่าวหาแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วน
ตำบลไผ่หลวง อำเภอดงหลวง จังหวัดพิจิตร เข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๕
ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับ
ตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ โดยไม่แสดงรายการหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา รายการเงินกู้ยืม
จากนางน้ำผึ้ง เพ็งกระจ่าง จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท ต่อมานางน้ำผึ้งมีหนังสือร้องเรียนให้ผู้ร้อง
ตรวจสอบกรณีผู้ถูกกล่าวหาปกปิดไม่แสดงรายการหนี้สินดังกล่าว ผู้ร้องเห็นว่ามีพยานหลักฐานเพียงพอ
จึงแจ้งข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงว่านางน้ำผึ้งทราบดีว่าผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินแทนนางสาวมาลัย
มังคะโชติ บุตรของผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งนางสาวมาลัยชำระหนี้ดังกล่าวครบถ้วนแล้วก่อนวันยื่นบัญชีแสดง
รายการทรัพย์สินและหนี้สิน จึงเข้าใจว่าไม่ต้องแสดงรายการหนี้สินดังกล่าว นายวิเชียร เพ็งกระจ่าง
สามีของนางน้ำผึ้งมีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ถูกกล่าวหาภายหลังการให้กู้ยืม ในเรื่องการดำรงตำแหน่ง
รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่หลวง และนางนาคยา เชียงฉ่ำ รองปลัดองค์การบริหารส่วน
ตำบลไผ่หลวง ซึ่งเป็นผู้จัดทำบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินให้ผู้ถูกกล่าวหา มีความสัมพันธ์

ส่วนตัวกับนายทุน แห่งทอง อติตรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่หลวง ซึ่งเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้ง
แข่งขันกับผู้ถูกกล่าวหาเป็นเหตุให้มีการร้องเรียน ผู้ร้องเห็นว่าข้อชี้แจงฟังไม่ขึ้น จึงมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหา
จงใจยื่นบัญชีทรัพย์สินหรือหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่
ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำสั่งรับคำร้องนี้ไว้พิจารณาเมื่อวันที่
๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๘ โดยมีได้มีคำสั่งเป็นอย่างอื่น ผู้ถูกกล่าวหาจึงต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่นับแต่วันดังกล่าว
จนกว่าจะมีคำพิพากษา

ปัญหาต้องวินิจฉัยมีว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินและ
เอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ
และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่ง
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่หลวง อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร หรือไม่ เห็นว่า
ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล จึงเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ มีหน้าที่ต้อง
ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อผู้ร้องตามพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๒ (๙), ๑๐๕
ประกอบประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งของ

ผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๑๐๒ (๙) พ.ศ. ๒๕๖๑ ผู้ถูกกล่าวหาข่มขู่ทราบดีว่ามีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องภายในระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนดให้ตรงต่อความเป็นจริง แม้ขณะผู้ถูกกล่าวหาถูกข่มขู่เงินจากนางน้ำผึ้งเพ็งกระจ่าง ตามสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ดำรงตำแหน่งก็ตาม แต่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ชำระหนี้เงินกู้ยืมภายในวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๕ อันเป็นวันครบกำหนดตามสัญญา นางน้ำผึ้งทวงถามแล้วแต่ผู้ถูกกล่าวหาผัดผ่อนเรื่อยมาจนเป็นเหตุให้นางน้ำผึ้งมีหนังสือร้องเรียนให้ผู้ร้องตรวจสอบกรณีผู้ถูกกล่าวหาปกปิดไม่แสดงรายการหนี้สินดังกล่าว จนกระทั่งวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหาจึงยอมชำระหนี้เงินกู้ยืมพร้อมดอกเบี้ย จำนวน ๒๐๕,๐๐๐ บาท เมื่อผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้รับเงินและลงลายมือชื่อในฐานะผู้กู้ตามสัญญากู้ยืมเงินที่มีจำนวนเงินมากพอสมควร ผู้ถูกกล่าวหาข่มขู่ทราบดีว่ามีภาระผูกพันตามกฎหมาย ทั้งในระหว่างที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งนั้นยังมิได้ชำระหนี้เงินกู้ยืมคืนให้แก่นางน้ำผึ้ง จึงเป็นหนี้ที่มีอยู่จริงที่ผู้ถูกกล่าวหาต้องแสดงรายการหนี้สินนี้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน แต่กลับยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินโดยไม่แสดงรายการหนี้สินเงินกู้ยืมดังกล่าว พฤติการณ์สื่อแสดงว่า ผู้ถูกกล่าวหาละเลยไม่ใส่ใจต่อหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบให้ตรงต่อความเป็นจริง ซึ่งเป็นมาตรการที่กฎหมายบัญญัติเพื่อให้เกิดการตรวจสอบ

ทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองซึ่งเป็นผู้ใช้อำนาจรัฐ ประกอบกับผู้ถูกกล่าวหาไม่คัดค้านและให้การรับสารภาพ คดีฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งเมื่อวินิจฉัยดังนี้แล้ว ผู้ถูกกล่าวหาจึงต้องพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่หลวง อำเภอดงพานหิน จังหวัดพิจิตร นับแต่วันหยุดปฏิบัติหน้าที่ (วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๘) กับให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งตลอดไป ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ วรรคหนึ่งและวรรคสอง ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคสาม ทั้งการกระทำของผู้ถูกกล่าวหายังเป็นความผิดตามมาตรา ๑๖๗

พิพากษาว่า นายอดุลย์ มังคะโชติ ผู้ถูกกล่าวหา จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่หลวง อำเภอดงพานหิน จังหวัดพิจิตร ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคสอง (๑) ให้ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่หลวง อำเภอดงพานหิน จังหวัดพิจิตร นับแต่วันหยุดปฏิบัติหน้าที่ (วันที่ ๑๕ ตุลาคม

๒๕๖๘) กับให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาตลอดไป ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ วรรคหนึ่งและวรรคสอง ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคสาม และมีความผิดตามมาตรา ๑๖๗ จำคุก ๒ เดือน และปรับ ๘,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุก ๑ เดือน และปรับ ๔,๐๐๐ บาท เมื่อพิเคราะห์พฤติการณ์แห่งคดี ประกอบกับผู้ถูกกล่าวหาไม่เคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน จึงเห็นควรให้โอกาสกลับตนเป็นพลเมืองดี โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๑ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐.

นายไชยยศ วรรณศิริ

นายโชคชัย รุจินินนาท

นายปณิญา สุตรสุวรรณ

นายสอนชัย สิริวิทยกุล

นางยุพา วงศ์ทองทิพ

นางอัจฉรา หวังเกียรติ

นายเรีงศักดิ์ วิริยะชัยวงศ์

นายเรวัตร สกุลคล้อย

นางยุรี วัฒนวรลักษณ

